ئاندېرسېن چۆچەكلىرى

قۇياشنىڭ ھېكايىسى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

5

ئاندېرسېن چۆچەكلىرى

قۇياشنىڭ ھېكايىسى

تەرجىمە قىلغۇچى : قادىر ئارسلان

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

2008 - يىل ئۈرۈمچى

图书在版编目(CIP)数据

安徒生童话选．5：维吾尔文/（丹）安徒生(Andersen，H．C．）著；卡得尔·阿尔斯兰译．—乌鲁木齐：新疆人民出版社，2008．2

ISBN 978—7—228—07722—9

Ⅰ．安… Ⅱ．①安… ②卡… Ⅲ．童话—作品集—丹麦—近代—维吾尔语（中国少数民族语言） Ⅳ．I534.88

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2008）第 017256 号

作　　者	(丹)安徒生
译　　者	卡得尔·阿尔斯兰
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	阿达来提·买合苏提，阿孜古丽·克力木
封面设计	买买提·诺比提
出版发行	新疆人民出版社
电　　话	(0991)2827472
地　　址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
邮　　编	830001
印　　刷	新疆新华印刷二厂
经　　销	新疆维吾尔自治区新华书店
开　　本	880×1230 毫米　1/32
印　　张	5.5
版　　次	2008 年 2 月第 1 版
印　　次	2008 年 2 月第 1 次印刷
印　　数	1—5000
定　　价	13.00 元

بۇ كىتاب جۇڭگو ئۆسمۈرلەر - باللار نەشرىياتىنىڭ 2005 - يىلى 10 - ئاي 1 - نەشرى، 2005 - يىلى 10 - ئاي 1 - باسمىسىغا ئاساسەن تاللاپ تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据中国少年儿童出版社 2005 年 10 月第 1 版，2005 年 10 月第 1 次印刷本选译出版。

قۇياشنىڭ ھېكايىسى

(ئاندېرسېن چۆچەكلىرى — 5)

ئاپتورى: ئاندېرسېن (دانىيە)
تەرجىمە قىلغۇچى: قادىر ئارسلان
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى: ئادالەت مەخسۇت، ئارزۇگۇل كېرەم
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت
نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
تېلېفون: 0991—2827472
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830001
باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى
ساتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 5.5
نەشرى: 2008 - يىلى 2 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى: 2008 - يىلى 2 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى: 1—5000
كىتاب نومۇرى: ISBN 978—7—228—07722—9
باھاسى: 13.00 يۈەن

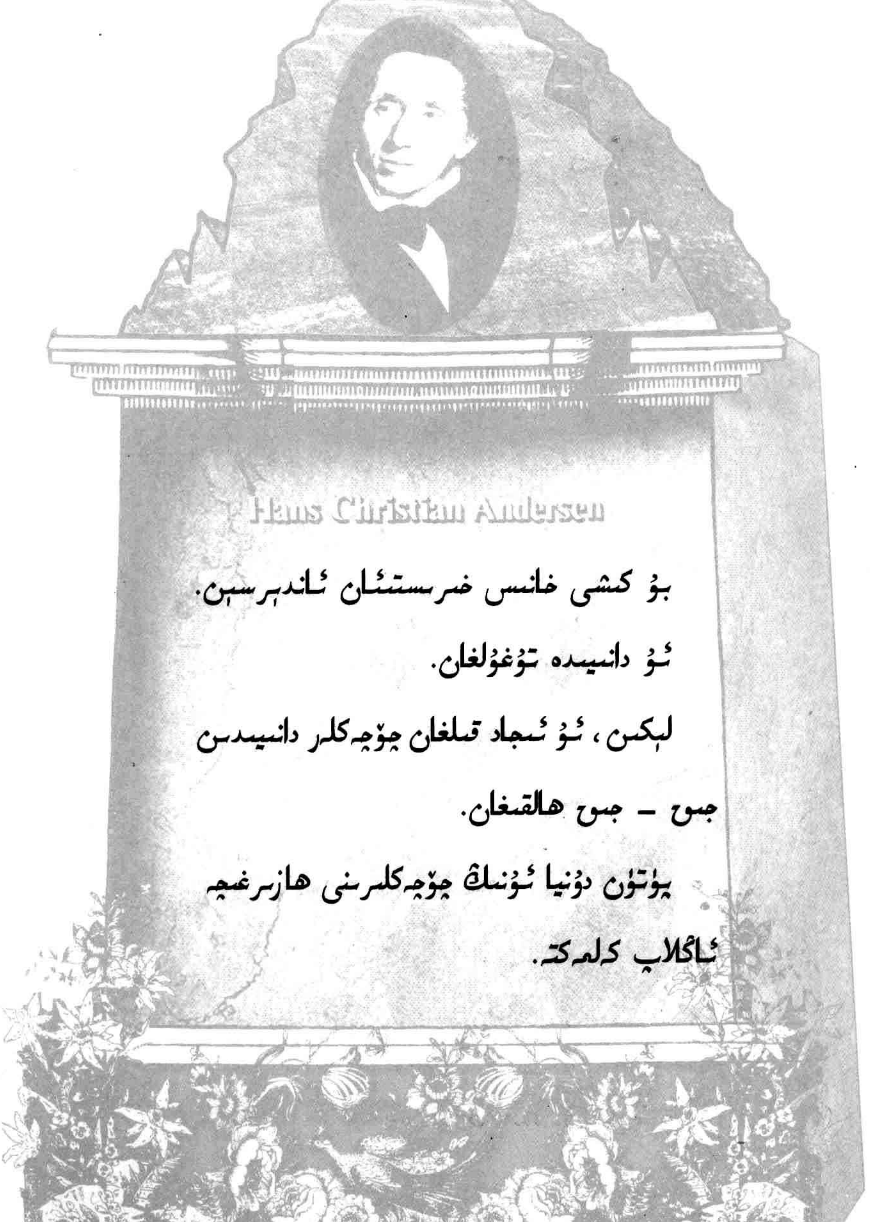

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

مۇھەررىردىن

خانس خرىستىئان ئاندېرسېن (1805 — 1875)، دانىيىنىڭ 19 - ئەسىردىكى ئاتاقلىق بالىلار چۆچەكچى يازغۇچىسى. ئۇ دانىيىنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدىكى ئودىنسەي دېگەن كىچىك بىر شەھەردە دۇنياغا كەلگەن. ئۇنىڭ دادىسى موزدۇز بولۇپ، ئەنگلىيە - فرانسىيە ئۇرۇشى مەزگىلىدە ناپولېئونغا ياللانما ئەسكەر بولغان، كېيىن كېسەل سەۋەبى بىلەن ھەربىي سەپتىن چېكىنىپ، ئۇزۇن ئۆتمەي ئۆلۈپ كەتكەن. ئاندېرسېن بۇ چاغدا ئاران 11 ياشتا بولۇپ، ئانىسىنىڭ ئائىلە خىزمىتىدىن تاپقان كىرىمى بىلەن كۈن ئۆتكۈزگەن. ئاندېرسېن ئائىلە تۇرمۇشىنىڭ قىيىنلىقىدىن مەكتەپتە ئوقۇشقا ئامالسىز

قىلىپ، يۇڭ توقۇلما ماللار دۇكىنىدا مال ساتقۇچى بولۇپ ئىشلىگەن. 1819 - يىلىغا كەلگەندە ئاندېرسېن ئارتىس بولۇش ئويى بىلەن كوپېنھاگېنغا كېلىپ، پادىشاھلىق تىياتىرىغا قارا خىزمەتچى بولۇپ ئورۇنلاشقان، كېيىن بىر قىسىم ئاق كۆڭۈل سەنئەتكارلارنىڭ ياردىمى بىلەن بىر كىشىلىك ئوقۇتۇش ياردەم پۇلىغا ئېرىشىپ، مۇنتىزىم مەكتەپكە كىرگەن.

ئاندېرسېن ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدىلا ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىغان. ئۇ شېئىر، دراما، ھېكايە، ساياھەت خاتىرىسى قاتارلىق ئەسەرلەرنى يېزىپ كۆرگەن. ئەمما، ئۇنىڭ ھەقىقىي قابىلىيىتى چۆچەك ئىجادىيىتىدە ئىپادىلەنگەن. ئۇنىڭ بىزگە قالدۇرۇپ كەتكەن ئېسىل ئەدەبىي مىراسلىرى ئاساسەن باللار چۆچىكى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئاندېرسېن ئۆمرىدە 160 پارچىدىن ئارتۇق چۆچەك يازغان. ئۇ دۇنيادىكى ئەڭ مەشھۇر باللار چۆچىكى يازىدىغان يازغۇچىلارنىڭ بىرى.

19 - ئەسىرنىڭ 30 -، 40 - يىللىرى ئاندېرسېننىڭ چۆچەك ئىجادىيىتىنىڭ ئەڭ گۈللەنگەن دەۋرى ھېسابلىنىدۇ.

ئاندېرسېننىڭ چۆچەكلىرى تەسەۋۋۇرغا باي، ئىدىيىۋىلىكى چوڭقۇر، شېئىرىي تۇيغۇ بىلەن فانتازىيىگە تويۇنغان. ئۇ تەسۋىرلىگەن ئۇچار قۇش، ھايۋانات، قۇرت - قوڭغۇزلار، بېلىقلار، گۈللەر، ئوت -

گىياھلار، پۇتكۇل تەبىئەت، ھەتتا ئائىلە سايمان ـ جابدۇقلىرى، ئويۇنچۇقلاردا ھېسسىيات پەيدا بولۇپ، ئۇلارغا كىشىنىڭ مەستلىكى كەلگۈدەك ھالدا قايتىدىن جان كىرىدۇ؛ دادىللىق بىلەن قىلىنغان تەسەۋۋۇر زامان، ماكاننىڭ چېگراسىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ كېتىدۇ؛ ئۇنىڭ ئاجايىپ قىزغىنلىق بىلەن بىلىمگە ئىنتىلىش ئارزۇسى تەبىئەت دۇنياسىنىڭ سىرىنى ئېچىپ تاشلايدۇ؛ ئاجايىپ ـ غارايىپ چاقماقنىڭ ياردىمى بىلەن شاكىچىك ئەسكەر پادىشاھ بولىدۇ؛ سەت ئۆردەك چىرايلىق ئاق قۇغا ئايلىنىدۇ؛ شىددەتلىك شەرق شامىلى باتۇرلارنى ئەقىل ـ پاراسەت ماكانى ۋە بەختلىك ئارال دۆلىتىگە باشلاپ كېلىدۇ؛ بۇلبۇلنىڭ تۆككەن مۇڭلىرى تىمتاسلىقنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئۇنى ئۆزىگە بويسۇندۇرىدۇ؛ ئەمەلگە ئېشىشقا مۇمكىن بولمايدىغان ئىشلارنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىغا مۇمكىنچىلىك تۇغۇلىدۇ. ئومۇمەن، ئاندېرسېننىڭ چۆچەك دۇنياسىدا تەبىئەتتىكى مەۋجۇداتلارنىڭ ھەممىسى كىشىلەر بىلەن بىللە ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا كىرىپ كېلىدۇ. مەيلى ئەپسانىدىكى دۇنيا بولسۇن ياكى رېئال تۇرمۇش بولسۇن بىر ـ بىرى بىلەن زىچ بىرلىشىپ كېتىدۇ.

ئاندېرسېن ئۇسلۇب جەھەتتە ئىخچام، روشەن بولۇشقا ئالاھىدە دىققەت قىلاتتى، ھەرقانداق ۋاقىتتا ئەسەرنىڭ ئىدىيىۋى مەزمۇنىغا نۇقسان يەتكۈزىدىغان يۈزەكى ھەشەمەتلەرگە بېرىلمەيتتى. تىلىنىڭ جانلىق

بولۇشى بىلەن بىر ۋاقىتتا، تىلىدا ساپ، جانلىق خەلق تىلىنىڭ سەھراچە پۇراقلىرىمۇ بار ئىدى.

ئاندېرسېن ئۆمۈر بويى ئۆيلەنمىگەن. ئۇ پۈتۈن ئۆمرىنى چۆچەك ئىجادىيىتىگە بېغىشلاپ، ئىنسانىيەتنىڭ ئىلغار مەدەنىيەت ئىشلىرىغا تەقدىم قىلغان. ئاندېرسېن 1875 - يىلى كوپېنھاگېندىكى بىر ئاغىنىسىنىڭ ئۆيىدە كېسەل بىلەن ۋاپات بولغان.

مۇندەرىجە

قار ئادەم 1
كېپىنەك 11
چار پاقا 17
پۇرۇچلار 32
كىم ئەڭ بەختلىك 37
چوڭ خوخنىنىڭ كەچۈرمىشى 46
سەن نېمىلەرنى ئويلىيالايسەن 54
بىر ھەپتىنىڭ ھەربىر كۈنى 62
قۇياشنىڭ ھېكايىسى 68
دېڭىز يىلىنى 75
باغۋەن بىلەن خوجايىن 93
پالەچ بالا 106
بۇزۇن ئانا 126
كۆلەڭگە 141

قار ئادەم

— بۇ ئىسىل سوغۇق ھاۋادا پۈتۈن بەدىنىم ھۇزۇرلىنىپ غىرسلاپ كېتىۋاتىدۇ، شامال بەك جانلاندۇرۇۋېتىدىكەن ئەمەسمۇ. ۋۇي، ئادەمنى كۆيدۈرىدىغان نەرسە ماڭا تىكىلىپ قاراۋاتىدۇ! — دەپتۇ قار ئادەم ئولتۇراي دەپ قالغان كۈننى كۆرسىتىپ، — ئۇ كۆزلىرىمنى قاماشتۇرالمايدۇ، مەن چوقۇم قەددىمنى تىك تۇتۇپ تۇرالايمەن.

ئۇنىڭ كۆزلىرى ئىككى پارچە كاھىش پارچىسىدىن ياسالغان، ئاغزى بىر سۇنۇق تىرنا ئىكەن، شۇڭا ئۇنىڭ چىشلىرىمۇ بار بولۇپ قالغانىكەن.

ئۇ بالىلارنىڭ شادلىق چۇقانلىرى ئىچىدە دۇنياغا كەپتۇ. چانىلارنىڭ قوڭغۇراقلىرى ۋە پوجاڭزىلارنىڭ «پاڭ ـ پۇڭ» ئاۋازلىرى ئۇنى قارشى ئاپتۇ.

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

كۈن ئۆلتۈرۈپتۇ، تولۇن ئاي كۆتۈرۈلۈپتۇ. يۇمىلاق ھەم يورۇق تولۇن ئاي زەڭگەر ئاسماندا تولىمۇ نۇرلۇق ھەم گۈزەل كۆرۈنىدىكەن.

— ئۇ باشقا تەرەپتىن كەلدى، — دەپتۇ قار ئادەم، ئۇ ئاينى قۇياشنىڭ قايتىدىن زاھىر بولۇشى دەپ قارايدىكەن، — مەن ئۇنىڭ كۆزنى چاقىدىغان كىرسلىنى ساقايتىپ قويدۇم! ئەمدى ئۇ ماڭا ئۆزىنى كۆرسەتكەچ نۇرىنى چېچىۋەرسۇن. ئەگەر مەن ھەرىكەت قىلىشنى بىلگەن بولسام بەك ياخشى بولاتتى! مېنىڭ ئورنۇمدىن بەك يۆتكىلىپ باققۇم بار. شۇنداق قىلالىغان بولسام، باللاردەك مۇز تېيىلغان بولاتتىم. شۇغىنىسى، مەن مۇز تېيىلىشنى بىلمەيمەن.

— ھاۋ! ھاۋ! — دەپ ھاۋشىپتۇ زەنجىرلەپ قويۇلغان ئىت سەل بوغۇق ئاۋازدا، — قۇياش ساڭا يۈگۈرۈشنى ئۆگىتىپ قويىدۇ! مەن كۆرگەنمەن، قۇياش سېنىڭ ئەجدادلىرىڭغا يۈگۈرۈشنى ئۆگەتكەن! شۇنىڭ بىلەن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى كۆزدىن غايىب بولغانىدى.

— نېمە دەۋاتقانلىقىڭنى چۈشىنەلمىدىم، بۇرادەر! ئاسماندىكى ئاۋۇ نەرسىنى ماڭا يۈگۈرۈشنى ئۆگىتىپ قويىدۇ دەۋاتامسەن؟ — دەپتۇ قار ئادەم ئاينى كۆرسىتىپ، — توغرا، قاراپ تۇرسام، ئۇ راستىنلا يۈگۈرگەندى. ھازىر ئۇ باشقا بىر تەرەپتىن چىقىپ قالدى.

— سەن ھېچنېمىنى بىلمەيدىكەنسەن، — دەپتۇ ئىت، — لېكىن، سەنمۇ بايىلا دۆۋىلەپ قويۇلدۇڭ! سەن ھازىر قاراۋاتقان نەرسە ئاي، بايا ئۆلتۈرگىنى قۇياش، ئۇ ئەتە ئەتىگەن قايتىپ كېلىدۇ، ئۇ ساڭا ئېرىققا قانداق

يۈگۈرۈپ چۈشۈشنى ئۆگىنىپ قويىدۇ. ھاۋا ئۆزگىرىۋاتىدۇ، بۇنى سول پۇتۇم بىلەن ھېس قىلالايمەن، بۇ پۇتۇم سەل ئاغرىۋاتىدۇ، ھاۋا ئۆزگىرىدىغان بولدى.

— ئۇنىڭ نېمە دېمەكچى ئىكەنلىكىنى بىلەلمىدىم، —

دەپتۇ قار ئادەم، ــ لېكىن، ئۇ چاتاقراق بىر ئىشنىڭ گېپىنى قىلىۋاتقاندەك قىلىدۇ. ماڭا تىكىلىپ قارىغان، كېيىن پېتىپ كەتكەن، ئاۋۇ ئىت قۇياش دەپ ئاتىغان نەرسە ماڭا دوست بولالمايدىغاندەك تۇرىدۇ، مەن شۇنى تۇيۇۋاتىمەن.

ــ هاۋ ! هاۋ ! ــ دەپ هاۋشىپتۇ ئىت ۋە ئۇخلىغىلى كاتىكىگە كىرىپ كېتىپتۇ.

هاۋا راستىنلا ئۆزگىرىپتۇ. سەهەردە ئەتراپنى قېلىن هەم قويۇق تۇمان قاپلاپتۇ. تاڭ يورۇغاندا، مۇزدەك شامال چىقىشقا باشلاپتۇ. ئەتراپ قىروغا پۈركىلىپ، پۈتۈن دۇنيا ئاق مارجانلىققا ئايلانغاندەك بولۇپ قاپتۇ.

ــ پاھ، نېمىدېگەن گۈزەل مەنزىرە ـ هە ! ــ دەپتۇ بىر يىگىت بىلەن بىللە باغچىغا كىرگەن بىر قىز قار ئادەمنىڭ يېنىدىكى يالتىراپ تۇرغان دەرەخنى كۆرۈپ، ــ بۇنداق گۈزەل مەنزىرىنى يازدىمۇ تاپقىلى بولمايدۇ!

ــ بۇنىڭدەك چىرايلىق يىگىتنىمۇ تاپقىلى بولمايدۇ، ــ دەپتۇ يىگىت قار ئادەمنى كۆرسىتىپ، ــ ئۇ بەك چىرايلىق ئىكەن.

قىز بېشىنى لىڭشىتقىنىچە قار ئادەمگە قاراپ كۈلۈپتۇ. قىز بىلەن يىگىت قار ئۈستىدە ئۇسسۇل ئوينىپتۇ.

ــ ئۇلار كىم؟ ــ دەپ سوراپتۇ قار ئادەم ئىتتىن، ــ سېنىڭ بۇ باغچىدا ياشىغان ۋاقتىڭ مېنىڭكىدىن ئۇزاق بولغاندىكىن، ئۇلارنى تونۇيدىغانسەن؟

— تونۇيمەن ! — دەپتۇ ئىت، — ئاۋۇ قىز دۈمبەمگە پەپىلەپ قويغان، ئاۋۇ يىگىت بىر سۆڭەك بەرگەن، شۇڭا ئۇلارنى چىشلىمەيمەن.

— لېكىن، ئۇلار بۇ يەردە نېمە قىلىدۇ؟

— ئۇ بىر جۈپ ئەر - خوتۇنلار! ئۇلار بىر كاتەككە كۆچۈپ كىرىپ، بىر سۆڭەكنى تەڭ غاجايدۇ. ھاۋ، ھاۋ!

— ئۇلار ئىككىسىمۇ بىز ئىككىمىزگە ئوخشاش شۇنچە مۇھىممۇ؟

— ئۇلار دېگەن خوجايىن. تونۇگۈن ئاخشام تۇغۇلغان بىر ەيلەننىڭ بىلىدىغانلىرى ھەقىقەتەن بەك ئاز. مەن سېنىڭ يېنىڭدا تۇرۇپ بۇنىڭغا دىققەت قىلدىم! مېنىڭ يېشىممۇ چوڭ، بىلىمىممۇ بار، بۇ باغچىدىكى ھەممە ئىشنى بىلىمەن. مېنىڭ يەنە قەھرىتان قىشنى كۆرمەي ئۆتكۈزگەن، زەنجىرلەپ قويۇلماي ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىممۇ بولغان. ھاۋ! ھاۋ!

— سوغۇق دېگەن بەك راھەت، — دېدى قار ئادەم، — زەنجىرىڭنى تولا شاراقلاتماي سۆزلىگىنە، ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىسام بەدىنىم قاراسلاپ كېتىدىكەن.

— ھاۋ! ھاۋ! — دېدى ئىت، — مەن بۇرۇن بىر كۈچۈك ئىدىم. ئۇلار مېنى كىچىك ھەم ئوماق دەيتتى، ئەر خوجايىننىڭ تىزىدا يېتىپ ئۇخلايتتىم، ئۇلار بۇرنۇمغا سۆيۈپ قوياتتى، كەشتىلىك لۆڭگە بىلەن پۇتۇمنى سۈرتۈپ قوياتتى. مېنىڭ ئىسمىم «گۈزىلىم»، «ئومىقىم» ئىدى. لېكىن، كېيىن ئۇلار مېنى چوڭ بولۇپ كەتتى دەپ، غوجىدارغا تاپشۇرۇپ بەردى، شۇنىڭ بىلەن گەمىگە چۈشۈپ قالدىم. سەن تۇرغان يەردىن ئاشۇ گەمىنى كۆرگىلى بولىدۇ، سەن ئۇ يەردىن گەمىنىڭ

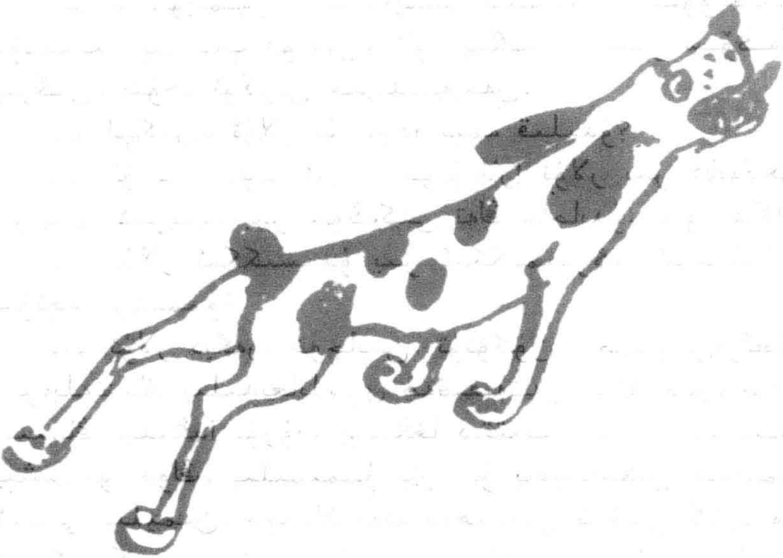

ئىچىنى كۆرەلەيسەن، ئىلگىرى مەن ئۇ جاينىڭ
خوجايىنى بولغان. چۈنكى، غوجىدار بىلەن بىللە
تۇرغاندىكىن، ئۇ جاينىڭ خوجايىنى ھېسابلىنىمەن ـ
دە. ئۇ جاي يەر ئۈستىدەك چىرايلىق ئەمەس، بىراق بەك
راھەت ئىدى. ئۇ يەردە تۇرسام بالىلارنىڭ تايىقىنى
يېمەيتتىم. يېمەك ـ ئىچمىكىم بۇرۇنقىدەكلا ياخشى،
ھەتتا بۇرۇنقىدىنمۇ كۆپ ياخشى ئىدى ! مېنىڭ كۆرپەم
يەنە تېخى مەشمۇ بار ئىدى، بۇ مۇشۇ كۈندە دۇنيادىكى
ئەڭ چىرايلىق نەرسە ھېسابلىنىدۇ. تۇگۇلۇپلا ئۇنىڭ
ئاستىغا كىرىۋالسام، كۆرۈنمەيلا قالاتتىم. ھەي ـ ي،
ھازىرمۇ چۈشۈمدە ئاشۇ مەشنى كۆرىمەن. ھاۋ ! ھاۋ !
—— مەش دېگەن شۇنداق چىرايلىقمۇ؟ —— دەپ
سورىدى قار ئادەم، —— ئۇ ماڭا ئوخشامدۇ؟

— ئۇ تامامەن سىنىڭ ئەكسىڭچە ! ئۇنىڭ ئۇزۇن بوينى، يوغان مىس قورسىقى بار. ئۇ ئوتۇن يەيدۇ، شۇڭا بەدىنىدىكى ئوت ئاغزىدىن چىقىدۇ. ئىسسىنىمەن دېسەڭ، ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇشۇڭ كېرەك، ئۇنىڭغا يېقىنراق تۇرساڭ ياكى ئاستىغا چاپلىشىپ تۇرساڭ بەك راھەت بولىدۇ. سەن تۇرغان يېرىڭدىن ئاۋۇ دېرىزىگە قارىساڭ، ئۇنى كۆرەلەيسەن.

قار ئادەم قاراپ بېقىۋىدى، پارقىراپ تۇرغان يوغان قورساق بىر نەرسىنى راستتىنلا كۆردى. قار ئادەمدە بىر خىل غەلىتە ھېسسىيات پەيدا بولدى، قار ئادەم بولمىسىلا، ھەممە ئادەم بۇ نەرسىنى ئوبدان بىلەتتى.

— ئۇ ياخشى بولسا، سەن نېمىشقا ئۇنىڭدىن ئايرىلدىڭ؟ — دەپ سورىدى قار ئادەم، ئۇ بۇ نەرسىنى چوقۇم ئايال كىشى دەپ قالغانىدى، — نېمىشقا شۇنداق ئوبدان يەردىن ئايرىلدىڭ؟

— ئامالسىزلىقتىن شۇنداق قىلدىم. ئۇلار مېنى قوغلاپ چىقىرىپ، بۇ يەرگە زەنجىرلەپ باغلاپ قويدى. مەن ئۇلارنىڭ ھېلىقى كىچىك بەگزادىسىنى چىشلەپ قويغانىدىم. چۈنكى، ئۇ مەن غاجاۋاتقان سۆڭەكنى بىر تەپكەنىدى. «ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ» دەپ ئويلاپتىمەن. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئاچچىقى كەلدى – دە، شۇنىڭدىن تارتىپ مېنى زەنجىرلەپ قويدى، مېنىڭ ياخراق ئاۋازىممۇ يوق بولدى. ھازىرقى ئاۋازىمنىڭ بوغۇقلۇقىغا دىققەت قىلغانسەن؟ ھاۋ! ھاۋ! مانا بۇ شۇنىڭ ئاقىۋىتى !

ئەمدى قار ئادەم ئىتنىڭ سۆزلىرىگە زەن قويماپتۇ. ئۇ يەنىلا ئايال غوجىدارنىڭ گەمىسىگە قاراپ تۇرۇپتۇ،